

Johann Cothmann

**Prorector Academiae Rostochiensis Johannes Cothman, S. S. Theologiae
Licentiatus & professor Ad Exequias, Quas ... Margaretae Arnimbs/ Hodie hora
prima in templo Mariano paratas cupiunt viduus relictus & liberi superstites
moestißimi Omnes omnium ordinum cives Academicos ... invitat**

Rostochi[i]: Pedanus, 1631

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn774759720>

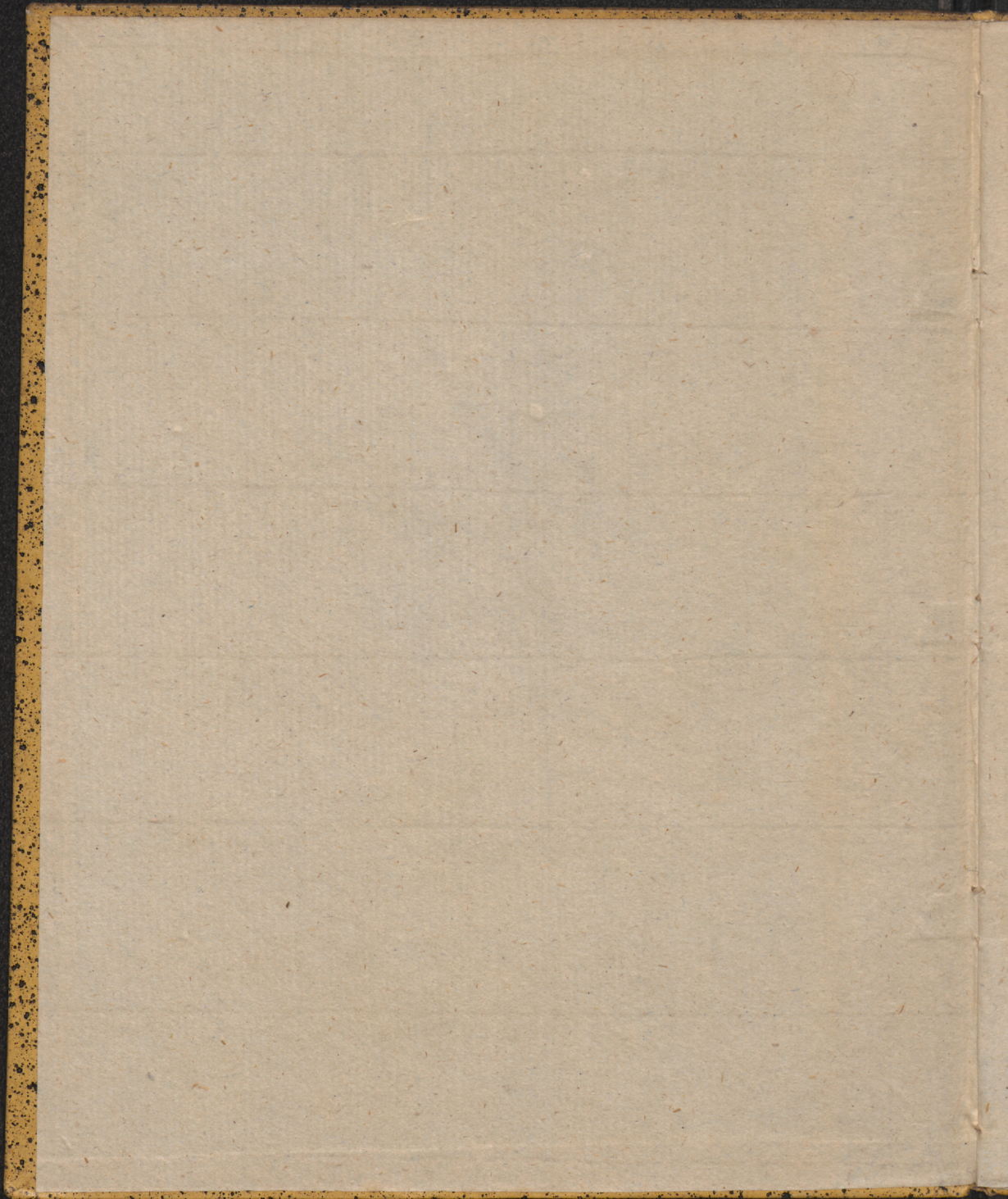
Druck Freier Zugang

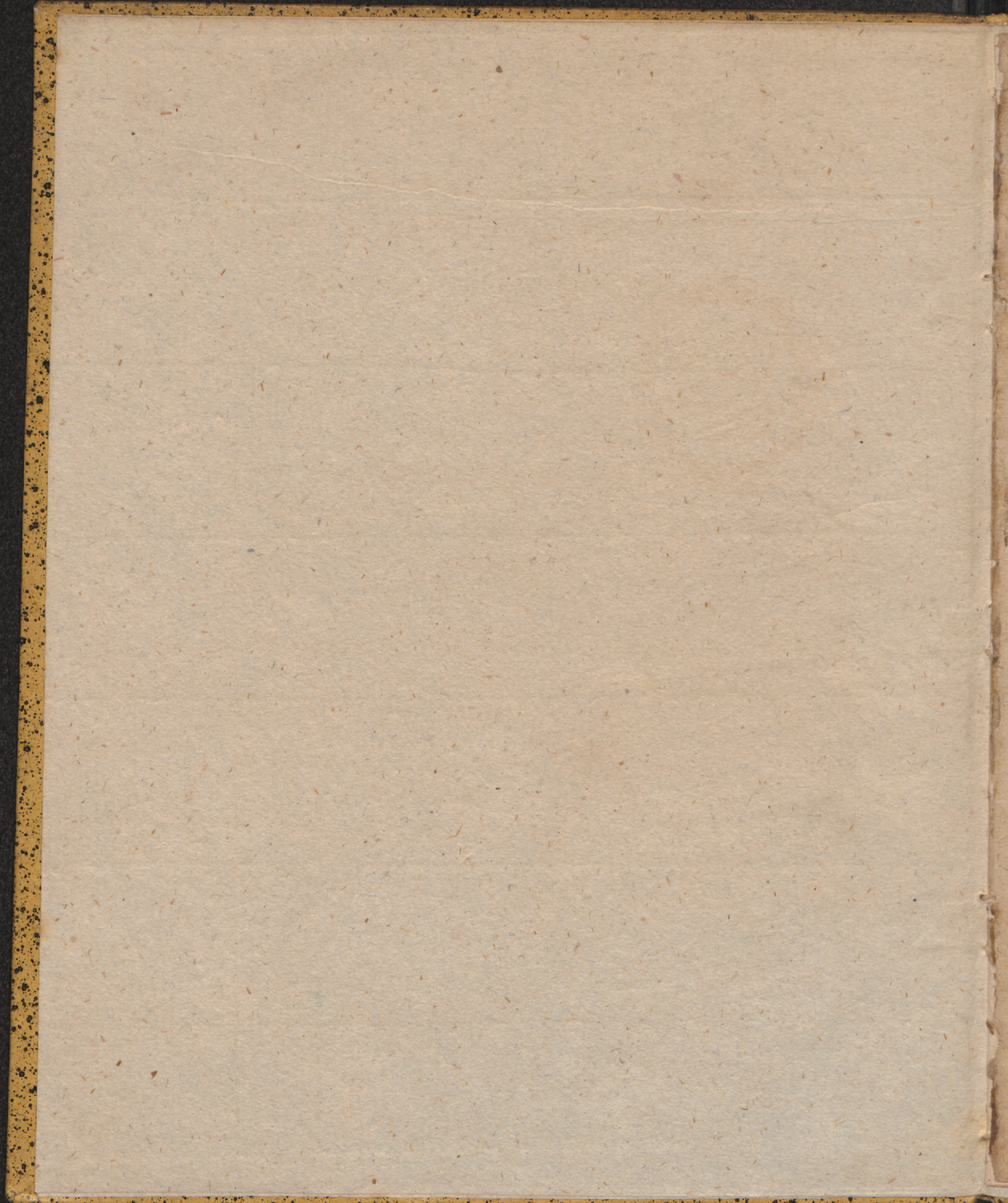

Cothman, J.,
in M. Arnimbs,
uxor. M. Siller.

R. 1631.

40.

PRORECTOR
Academiae Rostochiensis
JOHANNES COTHMAN,
S. S. Theologiae Licentiatus &

professor

Ad

Exequias,

Quas

Feminae honestissima & laudatissima

MARGARETA
ANNABE

*Hodie hora prima in templo Mariano
paratas cupiunt viduus relictus & liberi su-
persites maestissimi*

Omnes omnium ordinum cives Acade-
micos perhumaniter & officiose
invitat.

ROSTOCHI

Typis JOACHIMI PEDANI Acad. Typ.
ANNO M. DC. XXXI.

PRORECTOR
Academiæ Rostochiensis
JOHANNES COTHMAN
S. S. Theologiæ Licentiatus &
Professor.

Heander noster B. Lutherus in commentario suo, quem scripsit in librum primum Mosis de calamitatibus generis humani, insignem hanc & verissimam, experientia teste, habet sententiam: si quis, inquit, enumeret omnia generis humani mala, inveniet tam copiosam segetem omnis generis calamitatum, ut præ metu hoc unum à Deo sit expetiturus, ne unam horam in tantis periculis liceat vivere. Quid enim morbos tantum commemoramus, omnes creaturæ contra nos, & tantum non in perniciem nostram armatæ sunt. Quot sunt quos ignis & aqua perdunt? Quantum à ferocibus & venenatis bestiis periculi est? Nec tantum corpora nostra, sed alimenta etiam ad alendos nos nata, infestant. Hastenus Lutherus, de calamitatibus locutus communibus, de
qui:

quibus Cicero Attico suo scribens, ait: hæc pericula, quæ mihi communia sunt cum cæteris fortius feram. Quid autem de ærumnis judicabimus proprijs & particularibus, in individuo aliquem excruciantibus? numquid plurimos cum eodem Cicerone ex mœroris impatientia optare putamus: Hæc ad te die natali meo scripsi, quo utinam susceptus non essem, aut ne quid ex eadem matre postea natum esset. De vitijs insigni extat Apophtechma in Quæstionibus Tusculanis: est proprium stultitiæ, aliorum vitia ternere oblivisci suorum. At calamitatum communium & particularium contraria natura est. Illas enim non adeo attendimus; has verò non obliviscimur: nam ubi dolor ibi manus. Calamitatum autem humanarum, nullam majorem esse, fidelis, piæ ac rei œconomicæ peritissimæ conjugis obitu asseverare non erubescimus. Id indicare voluit potentissimus Rex persarum Darius, qui duplici prælio ab Alexandro Magno victus, maxima imperij sui parte exutus, nullum tristitiæ indicium dedisse ferrur; audita verò conjugis morte, manu oculis admota, lacrymis temperare non potuit. Unde historiarum monumentis proditum est viros sæpe plus conjuges

quam semetipfos dilexisse, cum tamen dicente
Cicerone, ne optandum quidem sit in amicitia,
ut me ille plus quam se amet. Cum illos qui no-
bis charissimi esse debeant æque ac nosmet i-
pso amemus: at plus fieri nullo pacto posse.
Contrarium autem testatur veritatis nuncia-
historia. Cum enim Tiberius Gracchus an-
guibus domi suæ, mare & fœmina, apprehen-
sis, certior factus ab Aruspice, mare dimisso u-
xori ejus: fœmina ipsi celerem obitum instare:
Salutarem conjugii potius, quam sibi partem
sequutus augurij marem necari, fœminam di-
mitti jussit, sustinuitq; in conspectu suo sei-
psum in interitu serpentis occidi. Quid di-
cemus? num mutatis personis eandem & ho-
die peragi comœdiam affirmabimus? ut non
longe abeamus piæ defunctam nostram, ejusq;
mœstissimum maritum contemplemur. Qui
si pari modo, conjugem vita functam conser-
vare possit, non leve periculum lubens subi-
ret: præsertim accuratiori secum expendens
trutina desideratissimæ conjugis virtutes ma-
trem familias egregiè exornantes, quibus ita
fuit cumulata ut non multas pares, nullas verò
superiores habuisse verè dicatur. De erudi-
tione & doctrina fœminarum quarundam libri
testan-

restantur historici piè. defunctam nostram licet
eo nomine commendare, institutionis defe-
ctus, non admittat, posse tamen eandem ab in-
genio, judicij dexteritate, alijsq; virtutibus se-
xui fœmineo non communibus laudari, illi non
negabunt, qui familiarius illa usi sunt, ut me-
ritò cum Socrate hæc & similia exempla consi-
derantes dicamus: muliebre ingenium nihil
esse quamcunq; ad rem ineptius virili. B. Lu-
therus de Rahele in partu extincta ait: mise-
randum est tam sanctæ mulieri, quæ fuit orna-
mentum istius domus, easdem difficultates ob-
jici, quæ impijs obvenire solent. Defunctam
nostram ornamentum domus Sillerianæ fuisse,
vel ipsa invidia non diffiteretur, dolendum i-
gitur est, domum istam tanto ornamento or-
batam esse, quæ si supremo rerum omnium mo-
deratori Ter sancto visum fuisset, multis adhuc
annis eodem exornari, ac dilectissimo marito,
nunc viduo mœstissimo, & liberis relictis de-
functa nostra diutius solatio esse potuisset.
Cum verò programmatis hujus series piè de-
functæ nostræ genealogiam subjiciendam esse
admoneat, eandem paucis pertexemus. Vi-
tam ergò hanc ingressa est piè defuncta nostra
Margareta Arnims Anno 95. seculi superioris.

A 3

Avum

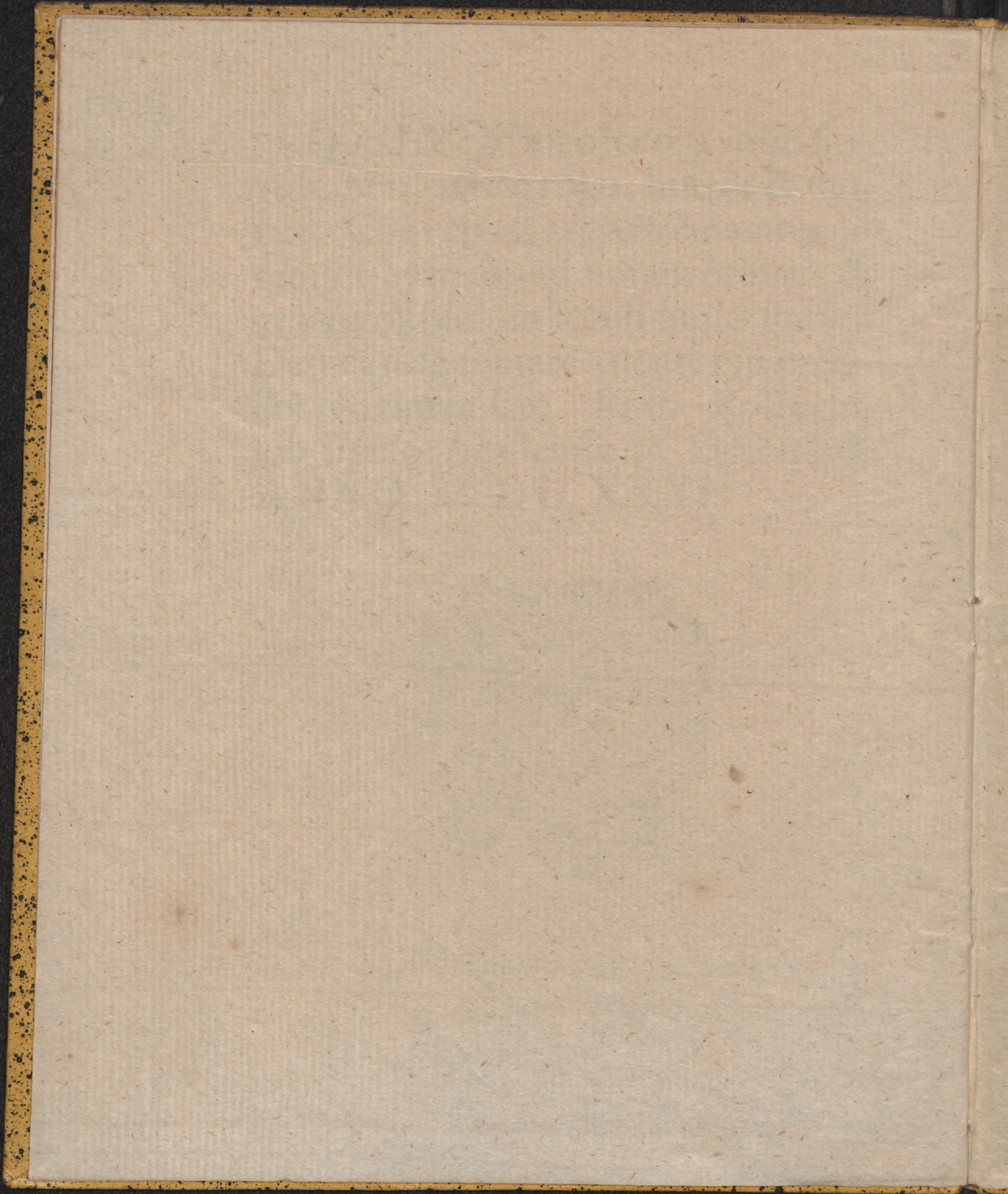
Avum paternum habuit virum Reverendum
& Doctissimum Dn. *Cornelium Arntm* Illustris-
simi & celsissimi principis ac Domini Domini
ULDARICI Ducis Megapolitani &c. illustris me-
morix, concionatorem Aulicum. Avix pa-
ternæ nomen quamvis nostram scientiam fu-
giat, pietas tamen illius maximè commenda-
tur, Avus maternus fuit Vir prudentissimus
Otto Schröder Senator hujus urbis dignissi-
mus, Avia verò *Agneta Bolten* matrona hone-
stissima. Pater ipsi fuit *Elias Arntm* civis &
negotiator hujus urbis industrius ac Vir inte-
gerrimus. Mater autem *Margareta Schröders*
fœmina lectissima His parentibus oriunda de-
functa nostra, honestè educata fuit, unde virtu-
tib9 illi9 allec9 vir-juvenis tum temporis Do-
ctils. & florentils. Dn. *Martinus Sillerus* honestè
illam ambijt & exambijt, ac Anno 1615. 20. No-
vembr. matrimoniali nexu illi copulatus fuit,
durante illo matrimonio sex liberos defuncta
nostra enixa est. duos filios & quatuor filias,
utpote *Agneta* primam Anno 1616. 31. Augusti
natam, & eodem die, postquam sacramento
initiationis tincta fuit denatam, *Christianum*
Anno 1620. 24. Decembr. qui adhuc Dei gratia
superstes, spem patri non exiguam filium illum
fore

fore frugi facit. *Margaretam* Anno 1624. 13. Augusti lucis hujus auram fruentem & eodem Anno 19. Novemb. vita orbatam. *Margaretam Elizabeth* Anno 1626. 13. Julij, puellulam elegantissimam. *Martinum* Anno 1627. 3. Novembr, puerum scitissimum. Et tandem puellulam in ipso enisu extinctam. Anno currente 1631. 30. Novembr. Quæ sicuti lucem hanc non aspexit, ita piè defunctam nostram luce hac, partus difficultate privavit, & licet spes non mediocris futuræ restitutionis affulgeret, vicit tandem dolor, accedente febricula, quæ corpus viribus aliàs exutum ita debilitavit ut præterita. Dominica media prima promeridiana, postquam hora tertia matutina corpore & sanguine Christi pasta, rebus humanis valedicens Spiritum suum patri Spirituum in manus commendavit. Hujus autem laudatissimæ feminae exuvias cum hodie terræ matri reddere mæstissimus viduus ac liberi superstites decreverint à vobis Civibus Academicis omnium ordinum, spectatissimis summopere contendunt, ut ad declarandam condolentiam funeris deductionem honorifica vestra præsentia ornatiorem reddere haud gravemini.

Quod

Quod & ego meo loco, à vobis singulis fieri, amice rogo, hortor & moneo. Convenite ergo frequentes in templo Mariano ad horam primam & calamitosissimum seculi hujus statum Deo cuncta mutare valenti pijs precibus commendate. P. P. Rostochij sub sigillo Academiae 15. Decembris ANNO M. DC. XXXI.

restantur historici piè defunctam
eo nomine commendare, institu-
tus, non admittat, posse tamen ea-
genio, iudicij dexteritate, alijsq; v-
xui scemineo non communibus lau-
negabunt, qui familiarius illa usi
ritò cum Socrate hæc & similia ex-
derantes dicamus: muliebri inge-
esse quamcunq; ad rem ineptius vi-
therus de Rahele in partu extinc-
randum est tam sanctæ mulieri, quæ
mentum istius domus, easdem disti-
jici, quæ impijs obvenire solent.
nostram ornamentum domus Sil-
vel ipsa invidia non diffiteretur,
gitur est, domum istam tanto or-
batam esse, quæ si supremo rerum
deratori Ter sancto visum fuisset,
annis eodem exornari, ac dilectiss-
nunc viduo mæstissimo, & liberi-
functa nostra diutius solatio ess-
Cum verò programmatis hujus
functæ nostræ genealogiam subji-
admoneat, eandem paucis pertex-
tam ergò hanc ingressa est piè de-
Margareta Arnims Anno 95. secu-

A 2

